

РАДОВИ НА ПАПИРУ

Настали су од 1985. године и излагани на самосталним изложбама:

– Циклус *reminiscence*

- 1985 – Берлин, Немачка, Galerie Milan
- 1986 – Београд, Галерија Културног центра Београда
- 1987 – Ланген, Немачка, Galerie Rathhaus
- 1988 – Ровињ, Хрватска, Галерија Св. Мартин
- 1989 – Риселсхајм, Немачка, Rathaus
- 1990 – Ровињ, Хрватска, Завичајни музеј
- 1995 – Земун, Галерија Стара капетанија
- 1999 – Београд, Салон Музеја савремене уметности, МСУБ
- 2004 – Дамаск, Сирија, All Asaad National Library
- 2006 – Београд, Галерија УЛУС

– Циклус *logos*

- 2013 – Подгорица, ЦГ, Галерија Центар
- 2015/2016 – Еин Ход, Израел, Janco Dada Museum
- 2016 – Нови Сад, Галерија КЦНС
- 2016 – Београд, Галерија 73
- 2017 – Пожаревац, Музеј у Пожаревцу – Галерија Савремене уметности
- 2018 – Београд, Музеј науке и технике
- 2019 – Београд, Галерија Коларчеве задужбине
- 2019 – Зајечар, Народни музеј Зајечар
- 2020 – Београд, Галерија УЛУС
- 2020 – Београд, Мала галерија Војске Србије „Београд”

ЉИЉАНА БУРСАЋ

Рођена је 27. 10. 1946. године у Крагујевцу. Студирала је на Ликовној академији у Бечу, Аустрија, а савршавала се и студијски боравила у САД, Немачкој, Француској, А. Р. Сирији и Израелу. Члан је УЛУС-а и УЛУПУДС-а.

Од 1971. године приредила је више од 45 самосталних изложби и учествовала на више од три стотине групних изложби у земљи и иностранству.

Њена дела налазе се у угледним музејско-галеријским установама и приватним збиркама широм некадашње Југославије и у свету.

Оснивач је и председник Арт Форума.

Перформанс „Мост светлости” извела је на мосту у Косовској Митровици 1999–2000. године.

Награде:

- 1976 – Мантова, Италија, Premio Nazionale R. Giorgi – Medalia d'Argento
- 1976 – Мантова, Италија, Placeta San Benedeto Po
- 1990 – Пиран, Словенија, Ex Tempore
- 2012 – Београд, Винчанска повеља
- 2019 – Београд, Лауреат Јесење изложбе УЛУС-а – Награда за животно дело

Признања:

- 2002 – Повеља Удружења књижевника Србије за пројекат – перформанс „Мост Светлости” 2004–2008 – УНЕСКО, Покровитељство за ауторске пројекте, концепцију и реализацију програма Арт Форума
- 2011 – Српска енциклопедија – САНУ и Матица српска / Том 1, књига 2, стр. 679–680.

www.arte.rs/sr/umetnici/ljiljana_bursac-5338/

ljiljanabursac@mts.rs

телефон: 011 3390954, мобилни: 064 2804511

LJILJANA BURSAC

Was born on October the 27th 1946, in Kragujevac, Serbia. She studied at The Academy of Fine Arts in Vienna, Austria; and received advanced studies as well as training in USA, Germany, France, A.R.Syrie and Israel. In 1972 she became a member of The Association of Visual Artists of Serbia (ULUS), The Association of Applied Arts Artists and Designers of Serbia (ULUPUDS), and was awarded 'Fond Mladih' scholarship for young talents in 1972-1974 and 1975-1977. Her works have been exhibited in solo exhibitions since 1971, 45 solo and over 300 group exhibitions throughout the country and abroad.

In 1999-2000 she made the performance 'The Bridge of Light' on the bridge in Kosovka Mitrovica.

Her works are spread in many of respectable museums, galleries and private collections all over the former Yugoslavia and the World. She was the founder and president of The Art Forum.

Awards:

- 1976 – Mantua, Italy, 'Premio Nazionale R. Giorgi' – Medalia d'Argento
- 1976 – Mantua, Italy, 'Placeta San Benedeto Po'
- 1990 – Piran, Slovenia, 'Ex Tempore'
- 2012 – Belgrade, Serbia, 'Vincanska Povelja'
- 2019 – Belgrade, Serbia, Laureat award winner on 'Jesenja izložba' of the Association of Fine Artists of Serbia- ULUS, The Life Achievement Award

Honours:

- 2002 – Certificate of honour of Association of Writers of Serbia for the project-performance 'The Bridge of Light'
- Since 2004 – UNESCO auspice for author projects, conception and programme realisation of The Art Forum
- 2011 – Serbian Encyclopedia SASA and Matica Srpska / Volume 1, Book 2, p. 679-680 /

www.arte.rs/sr/umetnici/ljiljana_bursac-5338/

ljiljanabursac@mts.rs

Република Србија
Министарство културе и информисања

Изложба је реализована уз помоћ Министарства културе и информисања РС

Текст и фотографије Ирина Томић

МИНИСТАРСТВО ОДБРАНЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ
УПРАВА ЗА ОДНОСЕ СА ЈАВНОШЋУ
Медија центар „Одбрана”

ПРОСТОРИ THE SPACES ЛОГОСА OF LOGOS

РАДОВИ НА ПАПИРУ

WORKS ON PAPER

ЉИЉАНА БУРСАЋ LJILJANA BURSAC

20. 11 - 9. 12. 2020.

МАЛА ГАЛЕРИЈА
ДОМА ВОЈСКЕ СРБИЈЕ „БЕОГРАД”
Браће Југовића 19, Београд

Радно време галерије:
уторак–субота 11.00–19.00 часова

Logos as a term incorporates numerous meanings. Ljiljana Bursać expands its denotation with each art piece so that in the discourse of this exhibition it represents, above all, a letter, a word, thought and space.

The letter and the word are the basic units of every book, from those written by hand to those we read on computer screens. Thought transferred to the writing pad, with the help of letters and words, is one of its forms of externalization. Unlike speech, which is closely related to time and occurs at the moment of utterance, the written thought remains in the background for as long as that background can last. The artist also uses the form of palimpsest as a part of a constant complementing of her previous works that in turn create completely new ones. They, however, not only fail to annul the old ones but unite in a complex whole, visible in all their layers due to vellum paper as the background.

Inscribed thoughts, however, do not have to be noted in a recognizable language. Their message can be felt even if the letter is of the asemic type. Asemic writing is the outcome of the artist's inspiration and usually has no precisely determined meaning, but the artist's idea can be felt by means of the very concept of writing. The strokes, the colors, the shape of the letters, the length of the words, and the empty spaces between the words- all this makes the observer sense the meaning. Ljiljana Bursać uses numerous writing forms, including asemic ones, and presents them in gold. As gold is not a color but a reflection of light, so it is with her writing – it is inscribing with light. In addition to inscription, the artist also deals with numerous manuscripts created over several centuries, including the Voynich manuscript that has not been deciphered to this day. Whether it is a familiar form of inscribing or one that is the fruit of the artist's imagination, the observer feels its rhythm that is obtained by alternating the written segments with those that are unwritten. These interspaces are in fact passages into infinite spaces that the observer conquers within his thoughts. The appearance of a written text can sometimes link us with completely different phenomena. For example, we can experience it as a kind of landscape, a backdrop or a logos space. These spaces, like the spaces between words, are endless. The spaces of logos, nonetheless, need not be strictly related to words, letters, thoughts, but can be based on some factual spaces and landscapes, such as those in the Negev desert.

October 2020
Irina Tomić
PhD (history of art)
MA (ethnology and anthropology)

Логос као појам обухвата бројна значења. Љиљана Бурсаћ сваким делом проширује његово значење, тако да у дискурсу ове изложбе он представља, пре свега, слово, реч, мисао и простор.

Слово и реч су основне јединице сваке књиге, од оних писаних руком, до оних које читамо на екранима компјутера. Мисао пренета на подлогу за писање, уз помоћ слова и речи, један је од њених облика екстеризације. За разлику од говора, који је у тесној спрези с временом и настаје у тренутку изговарања, записана мисао остаје на подлози онолико дуго колико траје подлога. Љиљана Бурсаћ користи и форму палимпсеста у оквиру константног допуњавања ранијих радова, чиме настају сасвим нови, који, међутим, не анулирају старе, већ постају комплексна целина, видљива у свим слојевима захваљујући паусу као подлози.

Исписане мисли, при томе, не морају бити на познатом језику. Њихова порука може се осетити и уколико је писмо типа асемик. Асемична писма плод су инспирације уметника и најчешће немају тачно утврђена значења, већ се замисао уметника осећа кроз сам концепт писања. Потези, боје, облик слова, дужина речи, празни простори међу речима – све то наводи посматрача да осети значење. Љиљана Бурсаћ користи бројна писма, међу којима су и асемици, и изводи их златом. Како злато није боја, већ рефлекција светлости, то је њено писање – писање светлошћу. Осим писања, уметница се бави и бројним рукописима насталим током више векова, међу којима је и Војни манускриптом, који до данас није дешифрован. Било да је реч о познатом писму или о оном које је плод уметникове маште, посматрач у њему осећа ритам који се добија алтернацијом исписаних сегмената и онима који то нису. Ти међупростори заправо су пролази у бесконачне просторе, које посматрач осваја у својим мислима. Изглед писаног текста некада нас може асоцирати и на сасвим друге појаве. На пример, можемо га доживети као какав пејзаж, предео или простор логоса. Ти простори су, као и међупростори између речи, бескрајни. Простори логоса, при томе, не морају стриктно бити везани за речи, слова, мисли, већ се могу заснивати на неким реалним просторима, пејзажима, попут оних у пустињи Негев.

Октобар 2020.
Ирина Томић
доктор историје уметности
мастер етнологије и антропологије